

t e d y

odkazů.

týral zvíře zvláště trýznivým způsobem, způsobil týranému zvířeti takovým činem smrt a spáchal takový čin na větším počtu zvířat,

t í m   s p á c h a l

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 odst. b), odst. 3 trestního zákoníku

a   o d s u z u j e   s e

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obviněnému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu zvířat na dobu **3 (tří) let**.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku rozsudku.

Obviněný u hlavního líčení popřel, že by se dopustil předmětného jednání. Uvedl, že pomáhal svému otci na základě ústní dohody. Nebyl odpovědnou osobou, působil toliko jako ošetřovatel. K chovu dojížděl někdy otec, někdy obviněný, někdy další sjednaní lidé (L■■■■■ B■■■■■, J■■■■■ H■■■■■ a M■■■■■ H■■■■■). Obviněný za odvedenou práci od otce dostával jen na benzín. Jeho otec zemřel 20.5.2014, 2 až 3 týdny předtím se obviněný s otcem trochu pohádal a přestal k chovu jezdit, protože mu jeho otec řekl, ať se nestará, že se o chov postará sám. Když byl policií vyrozuměn o úhynu zvířat, nemohl přijet ihned, přijel až druhý den, kdy už vše bylo prázdné, jinak by vše dal do pořádku sám. S orgány ohledně chovu jednal většinou on, protože dříve žil ve Zbiroze, měl to blíže. Chov byl zřízen v bývalém prasečáku, kde se zprovoznila elektřina, byly tam napáječky, které fungují dodnes, byly napojeny na centrální vodu, fungovaly samospádem. Byla tam krmítka, která se zavážela ručně kolečky. Krmivo se předimenzovalo, slepice si braly jen tolik, kolik potřebovaly. V objektu se stávalo, že jim někdo vypnul elektřinu, to potom nefungovaly napáječky a zastydla vajíčka v líhni. V chovu byly staré slepice, obviněný si přivážel do svého chovu slepice už vynesené, dvouleté. S váhou mohly jít dolů, protože nebyly krmeny hormony, ale obyčejným krmivem. Měl za to, že po smrti se o chov staral J■■■■■ M■■■■■, byl u toho, když se s ním otec domlouval. Obviněný dále sdělil, že staré slepice kupovali, protože otec se znal s R■■■■■ V■■■■■, vyhlášeným kuchařem, s ním se domlouval, že by se slepice dávaly časem do restaurací. Obviněný dále uvedl, že vlastní oboru, kde je asi 150 zvířat, vlastní s kamarádem také chov potkanů, nikdy s tím nebyly žádné problémy. Jako vlastník však není nikde uveden, protože je v insolventci.

Obviněnému soud neuvěřil s ohledem na skutečnost, že obviněný na rozdíl od jeho otce se chovem či myslivostí zabýval a zabývá. Obviněný dokonce uvedl, že provozuje chov potkanů. Na otázku, proč není chov evidovaný na něj, odpověděl, že je to z důvodu, že je

odkazů.

v insolvenčním řízení. Je tedy zřejmé, že pokud chtěl podnikat, tak ani chov slepic a křepelk v předmětné věci nemohl mít formálně evidovaný na svou osobu. Z tohoto je i zřejmý důvod, proč společnost provozující formálně chov drůbeže nebyla evidována na obviněného.

Soud výpovědi obviněného učiněné u hlavního líčení neuvěřil také proto, že byla v rozporu s výpověďmi ostatních svědků. Soud neuvěřil výpovědi obviněného hlavně v tom směru, že to byl jeho otec, který v podstatě chov slepic a křepelk provozoval, neuvěřil mu, že by obviněný ohledně tohoto chovu působil toliko jako pomocník jeho otce. Naopak, soud má za to, že to byl právě obviněný, který reálně chov provozoval či minimálně spoluprovozoval s jeho otcem. Výpověď obviněného byla v rozporu i s výpovědí J. M., který uvedl, že o chov slepic a křepelk se staral, chodil tam skoro každý den, křepelkám dával vodu a krmení. Domluvil se tak s obviněným (obviněný tvrdil, že se domluvil s jeho otcem). Dělal tam do konce května, pak zavolał obviněnému (toto obviněný popřel), že již nadále kvůli svému zaměstnání nemá čas s tím, že to má vyřídit otcí, svědek vůbec na otce obviněného kontakt neměl. Před ním se o chov staral pan H.

Výpověď svědka Z. H. též prokazuje, že slepice a křepelky choval obviněný, když tento svědek vypověděl, že obviněného zná z jeho podnikání v obci Týček, má za to, že chov slepic provozoval obviněný, neboť ho tam vídal, obviněný se mu představil jako osoba, která bude v bývalém areálu JZD podnikat. Říkal mu, že pokud se to rozjede, že obviněný může zaměstnat i několik lidí z obce. Obviněný mu též dal mobilní číslo. Obviněný též byl přítomen i místních šetření, kdy vystupoval jako chovatel. Přislíbil, že dá vše do pořádku. Kromě obviněného tento svědek v objektu vídal též pana H. a následně pana M. Nikoho dalšího tam nevídal.

V podstatě shodně s výpovědí svědka Z. H. vypověděl i svědek Š. P., který též uvedl, že tam vídal obviněného a dále pana H., který měl být jeho zaměstnancem. Po panu H. se tam začal objevovat pan M. I on měl za to, že majitelem chovu byl obviněný. Když přišel do objektu k panu H. a zeptal se na majitele, pan H. zavolał obviněného. Obviněný též jako chovatel vystupoval, za svědkem přišel a přislíbil, že problémy s chovem vyřeší.

Soud dále vyslechl svědka V. B. Jeho výpovědi však neuvěřil zcela, neboť byla v rozporu s výpovědí svědka M. Ostatně tento svědek ve své výpovědi uvedl některé skutečnosti rozporně a nelogicky. Svědek například uvedl, že do areálu dojížděl pravidelně s otcem obviněného tak 2x týdně od srpna 2013 do dubna 2014, následně však uvedl, že tam jezdil až do května, tedy do smrti otce obviněného, nikoho jiného tam pracovat neviděl, má za to, že nikdo jiný slepice a křepelky nekrmil. Svědek M. však vypověděl, že o chov se staral od února do května 2014, přičemž tam jezdíval každý den. Žádný ze svědků, místních obyvatel, osobu V. B. nezmínil, že by ho tam též viděli, naopak svědka M. tito svědkové v areálu vídali, je tedy zřejmé, že ve zmiňovaném období od února 2014 krmivo a vodu doplňoval svědek M., svědek B. lhal. Soud výpovědi tohoto svědka též neuvěřil s ohledem na to, že nebyl schopen odpovědět, zda se v areálu nacházela líheň. Soud je přesvědčen, že pokud by tam jezdil pravidelně tak, jak popsal, jistě by o líhni vědět musel. Velmi podivné se soudu jeví i odpověď na otázku, čím byl chov. Svědek nejprve odpověděl, že obviněného s tím, že neví, proč to bylo napsané na otce obviněného, následně se však dospěl k tomu, že chov byl otce obviněného.

odkazů.

Dále byli vyslechnuti svědkové MVDr. M. S. a MVDr. J. M. M. s. je nadřízeným J. M., veterinárního inspektora na Rokycansku. Oba svědci shodně popsali, v jakém stavu se nacházel chov v červnu 2014, popsali, že na místě viděli uhynulé slepice a křepelky v řádu desítek kusů (20 až 50 kusů křepel, 100 kusů slepic), byly v různém stádiu rozkladu, byly též oklovány zbylými zvířaty, křepelky byly vysušené, mumifikované, některé ostatky byly nejméně měsíc staré. Z provedené pitvy uhynulých kusů bylo zjištěno, že zvířata trpěla dlouhodobým nedostatkem příjmu tekutin. MVDr. M. následně dodal, že dříve na farmě kontrolu prováděl, kdy nebyly zjištěny závažné nedostatky. U kontroly, kam se svědek dostavil bez předchozího ohlášení, byl přítomen obviněný, který se tam zrovna nacházel a který uvedl, že se tam o chov stará, v té době zavážel krmení. Obviněný se představil jako chovatel.

Soud vyslechl i matku obviněného, která sdělila, že s otcem obviněného se rozvedla před třiceti lety. O podnikání svého syna nic neví. Pouze ví, že je myslivcem, jezdí do lesa. O chovu potkanů nic neví. Její bývalý manžel jí jednou náhodou říkal, že chová slepice.

Svědka H. ve své výpovědi uvedl, že na základě dohody s otcem obviněného dojížděl do objektu bývalého JZD, kde prováděl opravy a též někdy zajišťoval krmení a vodu pro slepice a křepelky. Při chovu vídal jak obviněného tak jeho otce, obviněný tam býval častěji, též ho úkoloval. Na otázku, kdo byl chovatelem, nejprve ukázal na obviněného, následně se opravil, že chov byl napsán a otce obviněného, tedy že chovatelem byl asi otec, nikoli obviněný. Pokud se někdo sháněl po majiteli chovu, vyrozuměl o tom obviněného i jeho otce.

S ohledem na obranu obviněného, že slepice a křepelky choval otec obviněného, který měl i podnikatelský záměr slepice následně prodávat do restaurací, na čemž se otec domlouval se známým kuchařem R. V., soud tohoto svědka vyslechl a zjistil, že obviněný i v tomto bodě lhal. Nebyl to otec, nýbrž byl to přímo obviněný, který se s R. V. chtěl domluvit na další spolupráci. Byl to tedy obviněný, který měl nějaký podnikatelský záměr, který se snažil zrealizovat.

Z výše uvedeného je zřejmé, že chovatelem byl obviněný, nikoli otec, který mohl plnit roli nejspíše formálního majitele chovu, maximálně mohl být spoluchovatelem s obviněným. Obviněný se o zvířata staral, jako chovatel vystupoval v záležitostech týkajících se chovu jak s úřady, tak i s místními obyvateli. Taktéž úkoloval zaměstnance či pomocníky za účelem obstarání chovu, což připustil svědek H. a zejména pak uvedl svědek M., který vypověděl, že o slepice a křepelky se staral na základě dohody s obviněným. Taktéž pokud přestal o zvířata pečovat, oznámil to obviněnému. Právě poté, co se přestal o zvířata starat svědek M., došlo k výraznému zhoršení stavu všech zvířat, což bylo též za situace, kdy zemřel otec obviněného. Obviněný byl tedy jediný, kdo se měl a mohl o chov postarat, a to nikoli z titulu společníka ve společnosti A. s.r.o., nýbrž z titulu nejméně spoluchovatele (pokud by se přistoupilo in dubio pro reo na tezi, že otec obviněného se na chovu též byl z menší části podílel), kdy druhý možný spoluchovatel zemřel. Je třeba zmínit i to, že obviněný, pokud jeho otec zemřel, nebyl v té době pouze v pozici bývalého spoluchovatele a současného jediného chovatele, nýbrž byl též možným dědicem jeho otce, který byl se záležitostmi jeho otce obeznámen. Obviněný připustil, že po smrti otce řešil věci ohledně pohřbu, nicméně zcela evidentně opomněl řešit záležitost týkající se jejich chovu slepic a křepel, na které se po dobu nejméně 1,5 roku podílel.

odkazů.

Pravdivost výpovědi svědků Z██████ H██████ a MVDr. M██████ ohledně toho, s kým jednali ve věcech týkajících se chovu slepic a křepelk byla potvrzena i zápisem o schůzce ohledně stížnosti na chov viz č.l. 85, 86, kde za majitele chovu vystupoval obviněný. Taktéž z protokolu o kontrolním zjištění ze dne 2.10.2013 je zřejmé, že opět za společnost A██████ vystupoval obviněný.

Stav zvířat byl kromě výpovědi svědků MVDr. S██████ a MVDr. M██████ doložen i protokolem o ohledání místa činu ze dne 5.6.2014 včetně fotodokumentace, ze které je patrné, že na místě chovu se nachází řada uhynulých kusů či pouze jejich torz (č.l. 39, 40, 43, 44, 46). V nádobách na vodu voda chyběla, v některých krmítkách též nebylo krmivo (např. viz č.l. 33, 36, 48, 49).

Stav zvířat byl doložen též odborným vyjádřením Krajské veterinární správy č.l. 114, 116, která konstatovala, že zvířata byla dne 5.6.2014 apatická, dehydratovaná, vyhublá a vyčerpaná. Stav se ke dni 6.6.2014 výrazně zhoršil. V kadáverech byla zjištěna absence potravy v zažívadlech. To samé vyplývá a je patrné z protokolu o kontrole včetně fotodokumentace ze dne 5.6.2014 viz č.l. 126 až 138. Ke stejnému závěru dospěla i společnost Vedilab spol. s r.o. ve svém odborném vyjádření viz č.l. 155.

Ohledně právní kvalifikace soud dospěl na základě výše uvedených zjištění k závěru, že obviněný svým jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku naplnil všechny pojmové znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 odst. b), odst. 3 trestního zákoníku, neboť obviněný týral slepice a křepelky zvláště trýznivým způsobem (slepice i křepelky byly vyhladovělé, dehydrované, přežívaly v podmínkách, které vedly k vzniku jejich kanibalismu, soud proto jednání obviněného hodnotil ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb. jako týrání, které se výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete), způsobil týraným zvířatům takovým činem smrt a spáchal takový čin na větším počtu zvířat (došlo k úhynu 10 slepic a 50 křepelk, následně muselo být utraceno 170 slepic a 150 křepelk). Z hlediska subjektivní stránky soud hodnotil jednání obviněného jako úmyslné podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť obviněný jednal v úmyslu nepřímém, když věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, spočívající v ochraně zvířat, která jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, a to před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich bezdůvodným usmrcením člověkem. Obviněný, ač věděl, že chované slepice a křepelky jsou odkázány na jeho péči (obzvláště za situace, kdy jeho otec zemřel a nebyl nikdo, kdo by se o zvířata měl starat, když pan M██████ obviněného informoval, že tak již činit nebude), tuto péči jim neposkytl, nechal je strádat.

K osobě obviněného bylo zjištěno, že ten byl již dříve celkem 3x odsouzen, přičemž k odsouzením soud s ohledem na uplynulou dobu a jejich zahlazení ze zákona již nepřihlížel. Z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 4.7.2013 (č.l. 218) je zřejmé, že obviněný je v insolvenčním řízení, věřitelé vůči němu přihlásili pohledávka v celkové výši přesahující 11 milionů korun.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech skutečností rozhodných pro jeho účel a výměru ve smyslu § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku. Škodlivost jednání obviněného odpovídá škodlivosti jednání typově obdobných. U obviněného soud neshledal žádné polehčující ani přitěžující okolnosti. Obviněný byl v rámci zákonné trestní sazby podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let. Jako

odkazů.

přiměřený trest s přihlédnutím k míře škodlivosti konkrétního trestného činu, osobě pachatele i ke skutečnosti, že předmětného jednání se obviněný dopustil v době úmrtí svého otce, tedy těžší etapě jeho života, byl shledán trest odnětí svobody ve výměře při spodní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu. Soud má za to, že tento trest může být pro obviněného dostatečným poučením pro to, aby obviněný napříště páchaní další trestné činnosti vyvaroval. Soud s ohledem na rozsah páchané trestné činnosti má za nutné zároveň uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu zvířat na dobu 3 let.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které se podává u Okresního soudu v Rokycanech, a to do osmi dnů od doručení obsahu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni a odvoláním může rozsudek napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku mohou jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Rokycanech dne 9. června 2015

JUDr. Ing. Ivo Hruška, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Daniela Šiplová